

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی نقد اجتماعی در مصیبت نامه ی عطار بر مبنای روش شناسی اسکینر

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 8، شماره 30 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

مریم الهی زاده - عضو هیات علمی دانشگاه فرهنگیان (پردیس کوثر یاسوج)، یاسوج، ایران

عبدالمجید محققى - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه دولتی یاسوج، یاسوج، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از درخشان‌ترین وجوه عرفان اسلامی- ایرانی، همزیستی و همدردی با توده‌ی مردم است. عارفان برجسته‌ی ایران زمین، سعادت خود را در گرو سلامت ابنای بشر می‌دانسته، آمال و آرزوهای خود را برای نیل به آرمان شهر مورد نظرشان در قالب نقدهای مستقیم و غیر مستقیم بیان می‌کرده‌اند. یکی از این عرفای بزرگ، عطار نیشابوری است که در نقد سیاسی و اجتماعی، چهره‌ای ممتاز دارد. مثنوی‌های او پر از نقدهای تمثیلی تند و بی پروا نسبت به حکام و دیگر اقشار جامعه است. واکاوی و گونه شناسی نقدهای عطار و کشف نیت این عارف بزرگ از پرداختن به نقد، هدف این مقاله است. فرض این مقاله آن است که: زمانه‌ای که عطار در آن می‌زیسته است، روزگاری بس آشفته و بی‌سامان بوده و عطار در نگارش مصیبت نامه از خلال حکایات گوناگون و جذاب، با زبان تمثیل و نماد، نیت نقد قدرت حکام، آزمندان و دنیا دوستان، متعصبین مذهبی و ریاکاران را در سر داشته است. برای آزمون فرض حاضر از روش پژوهش هرمنوتیک اسکینر بهره گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

عطار، درد دین، نقد سیاسی و اجتماعی، زبان نمادین، طنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308824>

